

Sygn. akt I CSK 1627/22

POSTANOWIENIE

Dnia 23 czerwca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marta Romańska

w sprawie z powództwa A. R.

przeciwko Bankowi spółce akcyjnej w G.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności i zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 23 czerwca 2022 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Szczecinie

z dnia 27 lipca 2021 r., sygn. akt I ACa 334/21,

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

2) zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 7.500 (siedem tysięcy pięćset) zł tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Obowiązkiem skarżącego jest sformułowanie i uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w nawiązaniu do powyższych przesłanek, a rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania wynika z oceny, czy okoliczności powołane przez skarżącego odpowiadają tym, o których jest mowa w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Powód wniósł o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania z powołaniem się na jej oczywistą zasadność (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.), gdyż „Sąd II instancji dokonał szeregu naruszeń zarówno przepisów prawa procesowego, jak również przepisu materialnego”.

Oczywista zasadność skargi kasacyjnej oznacza, że dla przeciętnego prawnika podstawy wskazane w skardze *prima facie* zasługują na uwzględnienie. Sytuacja taka w szczególności istnieje wtedy, gdy bez wątplenia wystąpiły uchybienia, które skarżący identyfikuje jako rażące i gdy jest pewne, że miały one wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia. Oczywiste jest bowiem to, co jest widoczne bez potrzeby głębszej analizy, czy przeprowadzenia dłuższych badań lub dociekań. Skarżący, który powołuje się na przesłankę z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., musi zatem w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wykazać, że wyrok zapadł z oczywistym, rażącym naruszeniem przepisów prawa lub podstawowych zasad obowiązujących w praworządnym państwie, widocznym na pierwszy rzut oka, bez konieczności przeprowadzenia bardziej szczegółowej analizy, oraz że takie oczywiste naruszenie przepisów wpłynęło na wynik sprawy.

Skarżący we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie wymienił przepisów, które Sąd Apelacyjny miał w oczywisty sposób naruszyć, a w uzasadnieniu tego wniosku nie podjął nawet próby wykazywania tezy o oczywistej zasadności skargi kasacyjnej, nie wskazał na przepisy, które w jego ocenie Sąd Apelacyjny miał w oczywisty sposób naruszyć ani też nie określił postaci tego naruszenia. Do rekonstruowania argumentacji powoda w tym zakresie nie może posłużyć uzasadnienie podstaw kasacyjnych, gdyż nie podlegają one badaniu na przesądzie, w składzie Sądu Najwyższego właściwym do jego przeprowadzenia.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 398⁹ § 1 k.p.c. oraz – co do kosztów postępowania – art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c., § 2 pkt 8 w związku z § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. poz. 1800), orzeczono jak w postanowieniu.

[SOP]

r.g.

